

alle andre, der søger asyl i Danmark, får? Hvor længe mener forslagsstillerne at man kan byde mennesker at leve i denne meget belastende midlertidighed? Når der er gået yderligere 1 år, skal vi så til det en gang til? Er der slet ingen deadline? Er det 1 år, 2 år eller 3 år? Jeg synes, at der er mange ting, som kræver en nærmere forklaring.

Alene af humanitære årsager bør vi afstå fra at udsætte sagsbehandlingen yderligere. Jeg mener ikke, at der ligger noget som helst i situationen, der kan pege i retning af, at det var en rimelig behandling at følge det forslag, der er fremsat af VKZ. Tværtimod taler alt for at forbedre vilkårene yderligere for den gruppe mennesker og give dem en reel chance for at komme videre i deres liv.

Som jeg sagde lidt tidligere, blev første skridt til det taget ved vilkårforbedringerne i maj i år. Andet skridt bliver taget, når vi her til december påbegynder asylsagsbehandlingen og gennemfører et tillempet integrationsprogram for de bosniere, der som følge af situationen i deres hjemland måtte få tildelt asyl. Der er vel ikke nogen, der kan fortænke bosnierne i at have haft tiltro til den danske lovgivnings løfte om en asylsagsbehandling, når de 2 år var gået.

Jeg vil i den forbindelse godt minde forslagsstillerens ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, om, at vi ikke skal længere tilbage end til begyndelsen af september i år, hvor fru Birthe Rønn Hornbech havde visse moralske skruper ved at forlænge udsættelsen af asylsagsbehandlingen. Jeg citerer fra Politiken den 2. september i år:

»Når Birte Weiss har lovet de bosniske flygtninge asylsagsbehandling efter 2 år, så føler jeg mig lidt bundet af det, moralsk.«

Se, det er lidt af en tilsnigelse, for det er jo ikke mig, men Folketinget, der som lovgivende magt i november 1992 under den borgerlige regering afgav dette løfte, og det er et løfte, som også fru Birthe Rønn Hornbech var med til at give. Venstre sad med i regeringen dengang, og jeg husker også, at der var et meget bredt flertal i Folketinget for denne lovgivning.

Til sidst vil jeg også gerne pege på, at UNCHR i forbindelse med den sidste ændring af jugoslaverloven ikke blot gav udtryk for tilfredshed med, at Danmark forbedrede forholdene for de bosniske krigsflygtninge og ville påbegynde asylsagsbehandling som lovet af et meget bredt flertal i Folketinget, et løfte, som måske mange af krigsflygtningene har klynget

sig til i hele denne lange periode med uvished, men UNHCR har også kvitteret for, at vi nu var indstillet på at lade løftet blive efterfulgt af handling.

Derfor er der ikke noget at sige til det, hvis der er mange, der i dag sidder med mange spørgsmål, som må rettes til forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Tak for ministerens indledende svar, som i hvert fald for mig var så provokerende, at jeg følte anledning til at gå på talerstolen allerede nu.

Ministeren siger, at bosnierne har en selvfølgelig ret til at få deres asylansøgning behandlet, og det er jeg sådan set enig i ifølge de spilleregler, vi kører efter. Men så vidt jeg husker, fik Danmark jo i sin tid tilladelse fra UNHCR til, at man netop for disse personer kunne lave en ordning med en midlertidig opholdstilladelse og dermed udskyde en egentlig asylsagsbehandling, og i den tilladelse husker jeg ikke at der stod noget om, hvor lang tid det var. Hvis der har stået, at det præcis var 2 år, vi fik tilladelse til, er det vel ikke utænkeligt, at det kan forhandles, så man kan forlænge det. For mig at se var det princippet, UNHCR i sin tid godkendte.

Jeg er heller ikke sikker på, at der er internationale regler, der foreskriver, at man skal behandle en asylansøgning med henblik på at give en egentlig opholdstilladelse. Så vidt jeg har forstået, er de internationale regler skruet sammen på en sådan måde, at vi har forpligtelse til at yde de pågældende personer beskyttelse, men det er sandelig noget helt andet.

Da man i sin tid vedtog denne lov, og også da den blev revideret, blev det meddelt, at man var klar til at diskutere problemstillingen, når de 2 år var ved at løbe ud. Jeg forstod det dengang således, at man var klar til at diskutere, om man eventuelt kunne udvide denne periode, hvis krigen ikke var færdig; det var det indtryk, diskussionen efterlod.

Ministeren spørger, hvor længe en midlertidig opholdstilladelse kan forsætte, og om bosnierne skal have andre rettigheder end de øvrige flygtninge. Men Folketinget havde jo netop den klare holdning, at man ville have en forskel; vi lavede netop en forskel mellem andre flygtninge og så de her bosniere.

Nu vil ministeren så til med andre argumenter at udligne forskellen, men hvis ministeren hele tiden har haft den holdning, hvorfor skulle